

ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗ

Στους κήπους τῆς Καισαριανῆς
σ' ἔβγαζα γιὰ σεργιάνι
ὅμως μᾶς χώρισ' ἡ ζωὴ
νύχτα στοῦ Μακρυγιάννη (δλς)

Σέ μιὰ αἴθουσα σκοτεινὴ
φοιτητές δικάζουν
τὴν πατρίδα μου κλαίω ἐγώ
ω!ω!ω!ω!ω!

Στὰ πεζοδρόμια περνᾷ
κόσμος καί μᾶς κοιτάζει
μιὰ φυλακὴ ὁ τόπος μας
καί μᾶς καταδικάζει (δλς)

ΠΛΑΤΕΙΑ ΒΑΘΗΣ

Φεύγαν οἱ ἐργάτες κι ἔφευγες μαζί τους
κι ἔρεινα μόνη νά σέ καρτερῶ
μ' ἓνα τραγούδι στό πιρὸ μου στόμα
κι ἓνα λουλούδι μέσα στό νερό.

Ἔλα νά μάθεις στήν Πλατεία Βάθης
ἔλα νά μάθεις τί ζωὴ περνᾷ
ἔλα νά κἀτσεις δίπλα μου νά κλάψεις
ἓνα βραδάκι τέρμα Ἀχαρνῶν
ἔλα νά μάθεις στήν Πλατεία Βάθης
ἔλα νά μάθεις τί ζωὴ περνᾷ.

Νύχτωνε καί ἔπεφτε τό βαρὺ σιοτάδι
ὅταν μοῦ εἶπες "φεύγω ἔχε γειά",
χρόνια καί χρόνια περιφρονημέγη
καρδιά καμένη ἀπ' τὴν πυρκαγιὰ.

6. Ο ΑΓΕΡΑΣ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ

Πάγωνε στους δρόμους ο άγερας
σάν χαρταετός μοιάζει ή ψυχή
κι έχεις τά δυό μάτια βουρνωμένα
σάν προάστια μέσ'στη βροχή.

Νύχτωνε νωρίς στήν οίκουμένη
ψάχνω, σέ φωνάζω, δέν μ'άκοϋς
βλέπω τά ήφαλστεια στους δρόμους
μέ φωτιές νά καΐν τούς ζωντανούς.

Φεύγω πικραμένη καλ σ'άφηνω
άκυβέρνητη στή θάλασσα σανίδα
δέν μπορώ τό αίμα μου νά δίνω
σέ μιάν άρρωστη συνέχεια πατρίδα.

7. ΜΗΝ ΚΛΑΙΣ

Μικαέλης

Μήν κλαΐς καλ μή λυπάσαι πού βραδιάζει
έμεΐς πού ζήσαμε φτωχολ
τοϋ κόσμου ή βροχή δέν μάς πειράζει
έμεΐς πού ζούμε μοναχολ.

Τά σπίτια εΐναι χαμηλά
σάν έρημοι στρατώνες
τά καλοκαίρια μας μικρά
κι άτέλειωτοι χειμώνες.

Μήν κλαΐς καλ μή φοβάσαι τό σκοτάδι
έμεΐς πού ζήσαμε φτωχολ
τοϋ κόσμου ή άπονιά δέν μάς τρομάζει
θά έρθει καλ για μάς μιá Κυριακή.

2. ΠΛΑΤΕΙΑ ΒΑΘΗΣ

Φεύγαν οι ξργάτες κι έφευγες μαζί τους
κι έμεινα μόνη νά σέ καρτερῶ
μ' ένα τραγούδι στο πικρό μου στόμα
κι ένα λουλούδι μέσα στο νερό.

"Έλα νά μάθεις στήν Πλατεία Βάθης
Έλα νά μάθεις τί ζωή περνῶ
Έλα νά κάτσεις δίπλα μου νά κλάψεις
ένα βραδάκι τέρμα 'Αχαρνῶν
Έλα νά μάθεις στήν Πλατεία Βάθης
Έλα νά μάθεις τί ζωή περνῶ.

Νύχτωνε καί έπεφτε τό βαρύ σκοτάδι
όταν μοῦ εἶπες "φεύγω έχε γειά",
χρόνια καί χρόνια περιφρονημένη
καρδιά καμένη απ' τήν πυρκαγιά.

3. ΜΕΤΑΞΟΥΡΓΕΙΟ

Στό Μεταξουργεῖο σβήσανε τά φῶτα
έπεσε σκοτάδι κι έγώ κρύωνα
καί τό κλάμα άρχισαν
μέσ' στά συνεργεῖα τά σιδεροπρίονα.

Κι όλα ξεχασμένα παραπεταμένα
τ' άφησες κι έχτές
κι έγινε ή Ελλάδα όπως τοῦ Σπαθάρη
ό παλιομπερντές.

Τώρα τό φεγγάρι σάν τό σκουπιδιάρη
σάρωσε αγάπες κι άμαρτήματα
κι ό βραχνάς κουρνιάζει σάν τό νυχτοπούλι
μέσ' στά παραπήγματα.

ΗΛΙΑ ΑΝΔΡΙΟΠΟΥΛΟΥ

"ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΣΤΟ ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗ και ΑΛΛΑ ΛΑΪΚΑ"

Στίχοι : Μάνου 'Ελευθερίου
Μιχάλη Μπουρμπούλη

Τραγούδι : "Αλκηστη Πρωτοφάλη
'Αντώνης Καλογιάννης

I. ΘΑ ΣΕ ΞΑΝΑΒΡΩ ΣΤΟΥΣ ΜΠΑΞΕΔΕΣ

Μόνο νά γράφεις τ' όνομά σου
κι έκείνο τόμαθες μισό
νά συλλαβίζεις τά όνειρά σου
στό "Αργος και στόν 'Ιλισσό.

Θά σέ ξανάβρω στους μπαξέδες
τρεῖς τοῦ Σεπτέμβρη νά περνᾷς
και τσικουδιά στους καφενέδες
τά παλληκάρια νά κερνᾷς.

Τοῦ κόσμου τό στενό γεφύρι
θά τό περάσουμε μαζί
θᾶν'ή καρδιά σου παραθύρι
τά λόγια σου παληό κρασί.
